

La lluita de les nacionalitats és inevitable

written by Pau Miserachs | 27 d'abril de 2020

No agrada al govern de l'Estat espanyol que polítics catalans critiquin la gestió estatal del Coronavirus. A Madrid no entenen que el poble català considera insuportable el paper de la nació dominant espanyola que dificulta el desenvolupament català i la gestió del model català.

Catalunya mai s'ha proposat l'absorció del món castellà, però és contrària a la superioritat de la forma monàrquica a la republicana, perquè la monarquia, a més d'instrument de militarització, s'utilitza com nexa d'unitat forçada.

No volen reconèixer que el moviment nacionalista català té molt de democràtic quan afirma el dret del poble a disposar de si mateix, i demana viure pacíficament amb les altres nacions del territori espanyol, sense cap privilegi.

Des del punt de vista de la democràcia en general, dret a la separació no significa disgregació de l'Estat. Però quan es fa insuportable la mateixa existència i es dificulten les relacions econòmiques i socials, la separació esdevé legítima per molt que les lleis de l'Estat indiquin el contrari.

Una societat basada en l'autoritarisme, el dirigisme, la corrupció i l'especulació difícilment pot resoldre els problemes inherents als moviments democràtics que reclamen l'exercici del dret a l'autodeterminació i reconèixer la llibertat de les nacionalitats.

No hi ha gens d'interès a resoldre el problema nacional català perquè Espanya és la nació hegemònica que declara legal la Constitució de 1978, que converteix Catalunya en una nació oprimida.

El dret del poble català a disposar del seu destí no és cap invent d'una burgesia catalana adinerada ni de quatre moviments independentistes que no són majoritaris. Aquesta lluita per l'emancipació del control de l'Estat és una oposició democràtica permanent a un unitarisme absorbent i la voluntat d'unes Corts que no volen resoldre el problema català en la via del diàleg.

La instauració de règims autoritaris amb l'excusa de la lluita contra la pandèmia és demostrativa que les nacionalitats oprimides com la catalana són realitats progressistes que volen un desenvolupament equilibrat en un món canviant i en una forma que respongui als interessos de la nació.

El model català beneficia tots els ciutadans sense cap distinció d'origen per assolir un nivell de vida digna, oferint un model de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats que no pot oferir la contradictòria societat espanyola sempre contrària a qualsevol iniciativa catalana.

El no respecte i l'atac constant per minoritzar les propostes catalanes són indicadors de la greu irresponsabilitat dels polítics espanyols que només somien en la liquidació de la democràcia catalana i a implantar un cop de força reaccionària.

No estranyi doncs que el poble català, les seves classes populars i part de la burgesia conscient de la importància del necessari desenvolupament de la nació catalana en un pla de llibertat, segueixi exigint pacíficament i democràtica l'exercici del dret a l'autodeterminació per assolir la independència del Regne d'Espanya.